

[PRZYROSTEK *sb m*

G pl przyrostk(o)w.

Sł stp brak, Cn w innych znaczeniach, Linde XVII (z Cn) i XVIII w. w innych znaczeniach.

To, co powstało wskutek powiększenia wielkości lub wartości; przen:

*Zwrot: »przyczyniać przyrostkow [czego]«: Abowiem kto dodáie niewcowi nafienia/ ten też doda chlebá ku iedzeniu/ y będzie rozmnażał nafienie wáfze/ y przyczyniał przyrostkow zboża fprawiedliwości fwoiey/ áby tak we wízem vbogáczeni okwitowálifcie we wízelką fkromność *GilPos* 279v.*

MP